

2.

Олушай мойта малка пѣсень,
сине,—
не плачи при менѣ докле си
тѣй мѣничѣкъ, тѣй невиненѣ.

Скоро тука ще похлопа
пролѣтъ;
скута ми познатѣ и топѣлъ
само вечерѣ ще измолишѣ.

Тамѣ—подѣ старата черница—
морна—
сѣ бащината си ралица
ще кръстосва мѣ черна оранѣ.

И—когато вечерѣ седна
слаба —
предѣ светицата ще шепна:
„Божне, дай ни утре хлѣба!“